

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V této rubrice uveřejňujeme jména občanů, kteří se v daném období dožívají věku 50, 55, 60, 61... a více roků.

Významného životního jubilea se dožívají:

v červenci:

Zapletalová Bohumila
Šnoblová Amálie
Lízna František
Stratilová Ivanka

Míchalová Helena
Hlaváčková Oldřiška
Langerová Marie
Vašek Ludvík
Vašková Danuše

Srdečně blahopřejeme!

POZVÁNKA

 SH ČMS Sbor dobrovolných hasičů Líšnice
si Vás dovoluje co nejsrdečněji pozvat na
Oslavy 120 let založení sboru

které se uskuteční v sobotu 8. srpna 2015

Program oslav:

Svěcení hasičského praporu, nové zbrojnice – začátek v 10 hod.

Slavnostní otevření a prohlídka zbrojnice – 11 hod. – 12 hod.

Průvod hasičů a techniky obcí – 12 hod.

Hasičská soutěž mužů, žen a veteránů – začátek 14 hod. - hřiště Líšnice

Posezení s přáteli u táboráku, večer s hudbou zakončený „ohňovou šou“

Celý den a večer se o hudební produkci postará místní skupina S-band

Odpolední program dále doplní ukázka a prohlídka historické i novodobé hasičské techniky, prezentace dosavadní činnosti sboru aj. Bohaté občerstvení.

Líšnické ozvěny - obecní zpravodaj č. 98/15 Uzávěrka tohoto čísla 2. 8. 2015

Vydává: Obecní úřad v Líšnici, tel. 583428006, email: ou_lisnice@raz-dva.cz,
IČO: 00636002.

Vychází jako občasník, zpravidla jednou za měsíc.

Autor foto a nepodepsaných příspěvků: Mgr. Aleš Plhák

Cena: zdarma

Evidenční číslo: MK ČR E 16619

email redakce: lisnickeozveny@seznam.cz

OBECNÍ ZPRAVODAJ LÍŠNICKÉ OZVĚNY

Červenec

www.obec-lisnice.cz

98/15

Požár na Bušíně

Sraz traktorů v Pavlově

Hlavní vodovodní řád dokončen

Líšníci zaplavili brouci

V Líšnici jsme se po velmi dlouhé době dočkali nového povrchu silnice. Vozovka byla opravena v rámci prováděných prací na hlavním vodovodním řádu. O příštích prázdninách by měla již téct obecní voda /více na str. 6/.

Paměti obce Líšnice od roku 1945 87. díl

Uveřejňujeme další ukázkou z kroniky, kterou od r. 1962 psal Adolf Chmelař

Rok 1977

Výzva k sečení :

Na jaře před senosečí vydalo výkupní hospodářské družstvo v Mohelnici výzvu do všech obcí, aby veškerá tráva na nezemědělských půdách, stráních a mezi stromy, kde JZD nemůže stroji pracovat, byla občany zesečena, usušena a odvezena do výkupních skladů k vykoupení. Tato výzva byla vydána na základě zkušeností z roku 1976, kdy bylo po celý rok velké sucho a nedostatek sena v zimě pro dobytek. Kdo neměl drobné hospodářské zvířectvo, sekl trávu a nepotřeboval seno, tak ho přenechal JZD. Na Vyšehorkách to byla Terezie Kubačáková, která vysekla každý kousek a usušené seno prodala družstvu.

Zemědělská statistika:

Na katastru Líšnice-Vyšehorky na 480 ha orné půdy byla oseta pšenice - průměrný výnos 46q na hektar, ječmen 44 q/ha a oves 26 q /ha. Na 30 ha byla cukrová řepa s výnosem 450 q /ha.

Stav dobytka: 157 krav, 60 telat, 40 jalovic, 30 býků a 220 vepřů.

Oslava:

K 60. výročí Sovětské Socialistické říjnové revoluce byla v Líšnici 4. listopadu zahájena slavnost v 17 hodin lampionovým průvodem po obci za doprovodu hudby vysílané z MNV. V 18 hodin bylo slavnostní zasedání národní fronty a občan. přítomné občany přivítal za MNV s. Balcárek. Po uvítání jeden z pionýrů přednesl báseň k této slavnosti. Pak promluvil předseda národní fronty s. Přemysl Nečesaný, který hovořil o významu a úspěších této revoluce, která byla u nás provedena v únoru 1948. Mimo jiné se zmínil též o Československo Sovětském přátelství. Po proslově byl uveden barevný film Neuvěřitelné dobrodružství Italů v Sovětském svazu.

Dopravní nehoda:

22. srpna projížděl od Podolí přes Vyšehorky motorista, který ve Vyšehorkách dostal smyk a vrazil do Žourkové Vl., které způsobil odraženiny. Jak bylo zjištěno, motorista před jízdou použil alkohol.

Dovolujeme si Vás tímto pozvat na oslavy 120ti let založení hasičů v Líšnici, které se budou konat v sobotu 8. srpna 2015 u naší nové hasičské zbrojnice a na místním hřišti. Připravujeme bohaté občerstvení - točené pivo, točená limonáda a kofola, štamprlka dle obvyklé nabídky, cukrovinky. Šéf kuchyně bude mít na ohni pečené makrely, uzenou krkovičku, klobásku a dát si můžete i hovězí gulášek, vepřový řízek či utopence. Program bude doplněn ukázkou a prohlídkou historické i novodobé hasičské techniky, fotodokumentace dosavadní činnosti hasičů.

Po skončení hasičské soutěže se do půlnoci o hudební produkci postará místní kapela S-band, která nám zahraje nejen k poslechu, ale i tanci. Po setmění se budeme těšit na světelnou "ohňovou šou".

Těšíme se na setkání.

J. Mošovská, DiS, starostka SDH

KŘÍŽOVKA

V dnešní tajence se dovíte název seskupení obcí, kterého je členem i Líšnice. Dne 19. září se v naší obci sejde mohelnický /tajenka/.

A				
B				
C				
D				
E				
F				
G				
H				
I				
J				
K				

*Vyřešení minulé tajenky -
Připomeneme si 120. výročí ZALO-
ŽENÍ dobrovolných hasičů.*

Vodorovně:

- A - Část krovu
- B - Hlemýždi
- C - Obojživelník
- D - Rypadlo
- E - Vodní sport
- F - Listnatý strom
- G - Karetní barva
- H - Rumový nápoj
- I - Černí ptáci
- J - Značka zápalek
- K - Nástroj zvoníka

POVÍDKA NA POKRAČOVÁNÍ

DIONÝSOVO VÍNEČKO

Jana Zámečníková

„Pán Bůh ti zaplať za tvoji věštbu, ale byl ti dán i dar rady, protože jsme ještě nevyčerpali všechny možnosti, jak našemu pánovi dát to, co si přeje. Podej mi ten džbán s vodou a támhle v zadu je malý soudeček s medem, tak ho přines,“ řekl mnich a přidal k vodě trochu zoctovatělého vína. Pak ze soudečku vzal lžíci medu a celý obsah v džbánu pořádně zamíchal starou dřevěnou kvedlačkou. Namočil prst do směsi a olízl ho. Znovu přidal trochu medu a zamíchal. Okoštoval a znovu celou proceduru zopakoval. Zdál se být spokojen. „A teď znovu ochutnej Ťulo lektvar, protože s vínem to nemá nic společného,“ nabídl pohárek dívce. „Traviči a jak vysvětlíš to zakalení,“ posměšně se vyjádřila Ula. „Pouhý šum, známka to kvalitních vín!“ zakřenil se mnich.

Již velmi opatrně se napila. Bylo to úplně něco jiného. Bylo to sladké i kyselé, ale útroby se již nevzpříchily. „Mňo, je to docela dobré. Sýsku, učinil jsi zázrak, změnil jsi ocet ve víno,“ chválilo děvče vzniklou tekutinu a Dionýs se celý zapýřil tím vyznamenáním. „Dionýssssssssííííí,.....kde máš to vííííínoooo?“ zavěštila Aňa u vchodu, až se louč tím jedovatým hlasem zakymácela. Dionýs poskočil při tom skřeku a uhořel se do hlavy o nízký strop sklepení. V posledním okamžiku zachytil rozkymáčený džbán, z něhož pár kapek vyšpláchno na udusanou zem. Mnich zakoulel rozžlobeně očima, vzal nádobu do obou rukou a vykročil ze sklepení ven. „Nooooooo,....bylo načase, pokud bude pán spokojený, můžeš si dojíst zbytky z hostiny. Ale jak nééé,....máš se na co těšit,“ zdůraznila svou výhrůžku Aňa a zařala pěsti, které se ztratily v záhybech jejího kypřého pasu. Dionýs nádobu pevněji uchopil a odhodlaně, se vztyčnou hlavou prošel kolem Aňy. Otvorem po vyvrácených dveřích vstoupil do slabě osvětlené místnosti, kde u stolu poloseděl, pololežel Heralt a s otevřenými ústy hlasitě chrápal.

Z levého ústního koutku mu stékal úzký pramínek slin s hleny, který se rozkomíhal při každém výdechu. Mnich nerozhodně přešlápnul a čekal. Ze zadu do něj strčila kuchařka. „Na co čekáš,“ přistrčila mu cínový pohár, do kterého nalil tekutinu. Popadla pohár a přistrčila ho Heraltovi přímo pod nos tak, aby nasál vůni nápoje. Ten po chvíli zavřel ústa, nekonečně dlouho vtahoval slinu, kterou spolkl, olízl se úctyhodným jazykem, nosově zachrochtal a otevřel oči. „Ááááno, je to tady, Dionýsovo vínečko jen a jen pro vás, pane,“ nabízela Aňa hlasem, který by se dal namazat na krajíc chleba. Heralt se dvěma pokusy snažil uchopit nabízený pohár, ale hmátl vždy jen do prázdna. Vzhledem k vypitému množství alkoholu, nedokázal zkoncentrovat pohled. Třetím pokusem zachytil pohár tak prudce, že polovina obsahu skončila na podlaze.

REPORTÁŽ

HASIČI V NEJVYŠŠÍ POHOTOVOSTI NA BUŠÍNĚ

V neděli 31. května před 19. hodinou vzbudily v naší obci rozruch sirény blížících se hasičských aut. Lidé se začali zajímat o důvod průjezdu již několikátého záchranného vozidla. Všechna auta spěchala směrem k lesu a dále směr Bušín. Množily se spekulace o velkém lesním požáru, či hromadné dopravní nehodě na Studené Loučce. Snažil jsem se rychle zjistit důvod nejvyšší pohotovosti za vás a vydal se okamžitě za hasičskými vozidly.

Řidiči velkých mnohatunových kolosů si zaslouží obdiv za svoje řidičské umění při průjezdu úzkou lesní komunikací do bušínského kopce. Vozidla plná vody se při průjezdu zatáček nebezpečně nakláněla a mrazilo mě při pomýšlení, že by v protisměru potkala automobil, které by jim včas neuhnul z cesty. Rychle vjíždí do osady Bušín a já hledám na obzoru stoupající dým z požáru. Stále nebylo nic vidět a teprve uprostřed osady u kapličky hasičská vozidla prudce brzdí. Dále stejně nemohou, protože v protisměru stojí další hasičské automobily, které přijely lesní cestou od Studené Loučky přes Bukovou. Setkávají se tu profesionální i dobrovolní hasiči z Mohelnice, Zábřehu, Moravské Třebové, Loštice, Litovle. Všechny jednotky vyjely na pokyn krajského operačního střediska a důvodem byl nahlášený požár chatky v osadě Bušín. Spíše než chata to byla malá opuštěná kůlna stojící v jedné ze chatařských zahrad. Celá shořela a po příjezdu na místo již nebylo co hasit, jen prolít vodou požářiště a zjistit příčinu. Operační důstojník tedy mohl odvolat zpět hasičské jednotky z Jevíčka a Městečka

Trnávky, které již byly na cestě a blížily se k Bušínu. Takové množství hasební techniky mě překvapilo a ptal jsem se zasahujících hasičů na důvod. „Jedná se o nepřístupný lesní terén, kde nemovitosti navazují jedna na druhou a rozšíření požáru na okolí je velmi pravděpodobné. Dále na Bušíně není zdroj vody a muselo by se přistoupit k dálkovému transportu. Je veliké sucho, všude suchá tráva a v okolí samé lesy.“ Tolik vysvětlení z úst odborníků.

Po návratu jsem zapátral v historických materiálech a zjistil zajímavou skutečnost. Na den přesně před 82 roky - 1. června 1933 postihl Bušín obrovský požár, který měl pro osadu katastrofální důsledky. Na tehdejší Senát Národního shromáždění se obrátil senátor Adolf Scholz s žádostí o poskytnutí okamžité vydatné podpory.

Z HISTORIE -NÁVRH SENÁTORA ADOLFA SCHOLZE SENÁTU 1933

V osadě Bušíně politické obce Studené Loučky v okrese Zábřeh vypukl dne 1. června 1933 v noci požár, který podporován panujícím směrem větru, stále se rozšiřoval. Na konec padlo mu za obět z 18 domů osady 10 domů a jest nyní 8 rodin o 39 členech bez přístřeší. Úhrnný majetek těchto 18 majitelů činí 30 ha. Hasičské sbory okolních obcí, mezi nimi hasičské sbory z Litovle, Mohelnice, Zábřehu, Podolí, Doubravic, Moravičan, Loštic a Žádlovic s motorovými stříkačkami byly sice včas na místě, ale pro stávající stav cest nebylo možno proniknouti s hasicím nářadím až do Bušína, i musely hasičské sbory, nejmodernějšími pomocnými prostředky vyzbrojené, nečinně přihlížeti tomu, jak požár ničil majetek chudých horských zemědělců. Jedině hasičskému sboru ze Studené Loučky bylo možno s nasazením všech sil bez ohledu na škody vzniklé na jeho motorové stříkačce přiblížiti se požáru. Motorová stříkačka byla mezitím tak zle poškozena, že prošlo přes hodinu drahocenného času, nežli motorová stříkačka mohla zahájit činnost. Tato okolnost především zavinila, že požár mohl nabýti tak velikého rozsahu. Požární pohromou postižení jsou vesměs malí chudí zemědělci s nejvyšší výměrou 6 ha, namnoze zadlužení a především hlavy mnohočlenných rodin, takže požární pohroma jeví u těchto lidí tím horší účinky. Zachráněno bylo jen to, co tito lidé měli na svém těle. Rychlé pomoci je zde nutně zapotřebí. V okrese mohelnickém založen byl pomocný výbor, který přistupuje k tomu, aby usnadnil opětné vybudování poskytováním

DEN DĚTÍ VE FOTOGRAFIÍCH

LÍŠNICI ZAPLAVILI BROUCI

„Chvátám, chvátám, nemám chvíli klid, já tam, já tam, dávno už měl být“ to je známá písnička v podání Josefa Dvořáka z oblíbeného večerníčku Včelí medvídci. Nikdy by mě nenapadlo, že ten uspěchaný brouček, o kterém písnička je, může způsobit v Líšnici doslova hororové situace. Kolem 20. července se v naší obci objevili desetitisíce černých brouků. Nalétávali do dvorů, pronikali do bytů pod dveřmi, okny, větračkami, po stěnách, pochodovali v zástupu ze zahrad. Nejvíce jich bylo v domech na severní straně obce, které sousedí s polem. Pohybovali se velmi rychle a nedali se ničím zastavit. Nalétávali do světel veřejného osvětlení, ukrývali se pod kameny, do štěrbin, zalézali do půdy. „Máme je snad všude. Tisíce jich lezou po stěnách garáže, protahují se i do chodby, černá se jimi tráví. Bezmocně je zametáme na lopatku a plníme kbelíky,“ vylíčila nezáviděníhodnou situaci jedna z líšnických obyvatelek.

Bohužel dlouho nikdo záškodníky neidentifikoval. Pomohl až internet, kde se s podobným problémem svěřili stejně postižení již v minulosti. Jedná se o brouka **kvapníka plstnatého** - latinsky *Pseudoophonus rufipes*, který je především vynikající chodec, mnohdy se nazýval jako svižník. Vždy se vyskytoval především na polích, schovával se pod kameny při okrajích, lovil zde drobný hmyz, plže a přizívoval se i rostlinnými zbytky a semeny (jako jeden z mála střevlíkovitých brouků je částečně býložravý). Za příhodných podmínek a teplého léta jako letos se mohou

kvapníci krátkodobě hodně namnožit. Rozmnožují se dvakrát ročně – larvy z časně nakladených vajíček se stihnou do podzimu zakuklit a proměnit v dospělce, který pak přezimuje. Na sklonku léta probíhá další vlna rozmnožování, z níž vzešlé larvy přezimují, v dospělce se proměnit nestihnou. Larvy jsou dravé a je možné, že některé přezimují i po dvě zimy. Kuklí se v půdě.

Nově vylíhlým broukům bývá na rodném poli těsno, proto se šíří všemi směry a zavítají i do vesnic a měst. Láká je světlo, pouliční lampy i osvětlení v místnostech, kam pak nalétávají. Zatímco denní světlo kvapníci rádi nemají, schovávají se před ním pod kameny a hroudami hlíny a čekají na večer, umělé světlo je mate a přitahuje. Moudrá literatura dodává, že kvapník není šváb a ve vašem domově se napořád neusídí, takže z něj tak velké obavy mít nemusíte! Určitě se jej ale nedotýkejte vlastníma rukama bez rukavic, jelikož může při podráždění vypustit sekret, který vás poleptá. Důsledkem pak budou menší bolestivé puchýřky. Chcete-li se kvapníka zbavit, postačí vám insekticid...

přípřeží a darů, Všechna tato vůle pomáhati je marnou, nebude-li zřízena vhodná cesta pro příjezd k osadě Bušinu. Již z dob míru existuje silniční projekt, který má na mysli spojení z Líšnice přes Bušín a Bukovou do Studené Loučky s říšskou silnicí. Nezaměstnanost v tamní krajině je rovněž velmi veliká a stát poskytl by nejlepší možnost pomoci tím, kdyby těmto poplatníkům, kteří přes 70 let různým způsobem platili silniční přírázky, poskytl nyní možnost vystavěti silnici jako nouzovou práci.

Přihlízejíce k tomu, že na rozsahu neštěstí má vinu jedině ta okolnost, že dosud tyto dvě obce zůstaly vyloučeny ze silničního spojení a že na druhé straně opětne vybudování anebo zabezpečení existence pohořelých jinak není možné, navrhuji podepsání:

1. aby ihned zahájeno bylo potřebné vyšetření škod;
2. aby ihned zařízeno bylo odeslání návrhů na odškodnění nouzovému fondu;
3. aby rodinám nezemědělců poskytnuta byla ihned vydatná pomoc;
4. aby jako nouzová, práce zahájena byla co nejdříve stavba příjezdni silnice, která vždy znovu byla odkládána.

V Praze, dne 6. června 1833.

Ad. Scholz,

POZVÁNKA

DIVOKÝ ZÁPAD

NA RYZÁČKOVÍ

8. SRPNA OD 14 HOD.

Zábavná stanoviště pro děti i dospělé
s tematikou divokého západu.

Vstupné: děti 30 Kč, dospělí 50 Kč
Saloon s občerstvením zajištěn

OS RYZÁČEK, VYŠEHORKY 16

AKTUÁLNÍ TÉMA

HLAVNÍ VODOVODNÍ ŘÁD BYL DOKONČEN

K tomu, aby občanům tekla voda z obecního vodovodu byl učiněn první krok. Stavební firma uložila do země hlavní vodovodní řád o délce 6 499 m. Od vrtu u studánky jdou dvě potrubí - pracovní a výtlačné směrem k vodojemu na Vyšehorkách a směrem do obce Líšnice pokračuje jen potrubí pracovní. Stavba hlavního vodovodního řádu byla zahájena v prosinci loňského roku za částku 10 969 000 Kč. Obec získala na dotacích z Ministerstva zemědělství ČR 7 130 000 Kč a z vodohospodářského fondu KÚ v Olomouci 1 000 000 Kč. Zbytek se financuje z úvěru, který si obec vzala právě kvůli této investiční akci. Ke konci měsíce července bylo zahájeno předávání stavby, odstraňují se reklamace - propad na několika místech nového povrchu vozovky, dokončí se vyasfaltování návsi u čekárny. Vrt je již osazen čerpadlem. Následovat bude předávání dokumentace a přednostní zřízení přípojek pro domy podél komunikace na Svinov z důvodu pokládání nového povrchu silnice Veselí - Mohelnice.

Na podzim se vystrojí vodojem na Vyšehorkách novými nádržemi, které budou odpovídat hygienickým normám pro pitnou vodu a po provedení potřebných kolaudací se napojí stávající vodovodní řád na Vyšehorkách. Firma Janíček-Doležal již zpracovává dokumentaci potřebnou k vyhloubení záložního vrtu nedaleko vodojemu. Na jaře 2016 se začne s vodovodními přípojkami k domům v Líšnici. Pokud nenastanou nepředvídatelné komplikace, měla by o příštích prázdninách téct z kohoutků obecní voda. Věřme, že se tak po letech opravdu stane.

ZJISTILI JSME ZA VÁS

SRAZ HISTORICKÝCH TRAKTORŮ - PAVLOV

Za slunečného počasí se na hřišti v Pavlově uskutečnil 2. ročník srazu historických traktorů a stabilních motorů. Po loňské premiéře, kdy se sjelo do Pavlova 26 strojů vyrobených do roku 1975, mohli pořadatelé - Traktoristé Pavlov letos přivítat přes 40 traktorů a 4 stabilní motory. Účastníci se sjeli ze širokého okolí. Rok výroby traktorů byl posunut do roku 1980. Cělá akce byla zahájena spanilou jízdou obcí a představením jednotlivých strojů při vjezdu na hřiště. Během celého dne si mohli návštěvníci, kterých se sešlo na hřišti opravdu mnoho, stroje prohlédnout. Vedli se odborné diskuze o jednoduchosti a přitom spolehlivosti dřívější techniky, kdy téměř jakákoliv součástka byla opravitelná a lehce nahraditelná. Doslova umělecká restaurátorská práce byla vidět zejména na těch nejstarších stojích. Nejstarší traktor Zetor 15 pocházel z roku 1948, nejpočetnější zastoupení měly Zetory 25, které byly v Pavlově k vidění v různých variantách /25, 25A, 25K/. Právě se strojem Zetor 25K - rok výroby 1950 se srazu zúčastnil i pan Josef Drapl z Líšnice, Svinov potom zastupoval pan Alois Švec /Zetor 3011, Škoda 182/45/. Velikou radost měli pořadatelé ze stabilních motorů, kdy ten nestarší pocházel z období kolem roku 1908. Na hřišti probíhala také ukázka nakládání dřevěných klad na vlečku a odpoledne závody v couvání s vlečkou. Všichni soutěžící startovali se stejným strojem - bez posilovače řízení a ne všichni úkol zvládli. Velikou atrakcí zejména pro děti byla jízda na vlečce, kdy sedačky nahradily balíky slámy. Tato akce - podle pořadatelů jediná na Moravě, ukázala, že příznivců historických strojů je stále dost a stále nám má tato technika co říct.